

[Socialministeren.]

ment paa nuværende Tidspunkt at maatte indskrænke mig til at foreslaa de Indtægtsgrænser, som Udvalget har opstillet, og som dog vil betyde nogen Forbedring.

I Forslagets § 9 er der foruden Forslag om en Ændring i Forsorogslovens § 194, Stk. 3, gaaende ud paa, at der som før nævnt sker Fradrag i Indtægten af Skatter og Udgifter til Kontingenter, foreslaaet, at der i Indtægten tillige sker Fradrag af et Beløb af 100 Kr. for hvert Barn, for hvilket vedkommende har Forsørgelsespligt, paa nær et. Man sidestiller med dette Forslag i den nævnte Henseende Børn født uden for Ægteskab med Børn født i Ægteskab og Enkers og Enkemænds Børn.

I Forslagets § 10 er der ved Forslag om en yderligere Ændring i Forsorogslovens § 194, Stk. 3, aabnet Adgang til i visse bestemte Tilfælde at anvende en gunstigere Beregningsmaade med Hensyn til Indtægten som Grundlag for Udbetaling af Bidrag.

Efter de nugældende Regler i Forsorogslovens § 194, Stk. 3, er det Indtægten i det foregaaende Kalenderaar, der lægges til Grund, og under visse Omstændigheder de sidste 12 Maaneders Indtægt. Det kan imidlertid ikke nægtes, at selv Bestemmelsen om at lægge de sidste 12 Maaneders Indtægt til Grund kan virke haardt, f. Eks. i Tilfælde, hvor en Forsørger pludselig aagaar ved Døden, og hvor den bidragsberettigede maaske derefter staar uden nogen Udsigt til at erhverve tilnærmelsesvis den samme Indtægt, som Forsørgeren havde. Efter Forslaget aabnes der Mulighed for i saadanne Tilfælde at regne med den Indtægt, som den bidragsberettigede efter det sociale Udvalgs Skøn selv antages at kunne opnaa.

Jeg skal dernæst omtale Forslagets § 13. Her foreslaas det, at Bidraget til Børn af Enker bliver af samme Størrelse som det Manden paahvilende Normalbidrag til Ægtebørn. Efter de nugældende Regler er Enkebørnsbidraget af samme Størrelse som Bidraget til Børn uden for Ægteskab og saaledes mindre end Bidraget til Ægtebørn. Det ligger mere i Sagens Natur at sidestille Enkebørn med Ægtebørn end med Børn uden for Ægteskab. Med Hensyn til Bekostningen har man beregnet, at Merudgiften ved den foreslaaede Ordning næppe vil komme til at overstige et Beløb af 360 000 Kr.

Forslaget er udarbejdet af Udvalget angaaende Socialreformen, og jeg kan ganske tiltræde Udvalgets Forslag.

Jeg gaar derefter over til at omtale Forslagets § 18 angaaende Størrelsen af det Beløb, som Kommunerne er berettiget til at anmelde til mellemkommunal Refusion i Anledning af deres Udgifter til kommunal Sygepleje. Dette Forslag, der er udarbejdet af Udvalget angaaende Socialreformen, er fremkommet paa Foranledning af De samvirkende Sogneraadsforeninger. Forslaget er af rent praktisk Art. Forholdet er det, at der efter de gældende Regler i Forsorogsloven kun kan anmeldes til mellemkommunal Refusion saadanne Udgifter, som medgaar til Sygepleje af trængende Personer, idet det kun paahviler Kommunerne at sørge for Sygepleje netop til trængende Personer. Dette maa medføre, at der i hvert enkelt Tilfælde maa foretages en Transgsbedømmelse. Da nu Kommunerne i praktisk talt alle Tilfælde har sluttet Overenskomst med en Sygekasse, en Sygeplejeforening eller lignende om Overtagelse af Kommunernes Forpligtelse til at sørge for kommunal Sygepleje for et nærmere fastsat rundt Beløb, og Sygeplejen maaske af disse Institutioner ydes uden Hensyn til Trang, vil der opstaa Vanskeligheder med Hensyn til at fastslaa, hvilket Beløb der medgaar til Pleje af trængende.

For at komme uden om denne Vanskelighed og for ikke at lægge Vanskeligheder i Vejen for Kommunerne for Afslutning af Overenskomster, som før nævnt, saaledes at Kommunerne ikke behøver at foretage Transgsbedømmelse i hvert enkelt Tilfælde, hvorved man imødekommer Sogneraadsforeningernes Ønske, foreslaas der den rent praktiske Ordning, at Kommunerne til det omtalte Formaal kan anmelde til mellemkommunal Refusion $\frac{2}{3}$ af et Beløb, der udgør 50 Øre pr. Indbygger i Kommunen, men dog aldrig mere end $\frac{2}{3}$ af det Beløb, der efter Forsorogslovens § 33, 2det Pkt., er godkendt som Kommunernes Tilskud til vedkommende Organ for Overtagelsen af Kommunernes Pligt efter § 274, Stk. 1.

Ved den sidste Tilføjelse sikrer man sig, at der aldrig vil kunne anmeldes mere end $\frac{2}{3}$ af det Beløb, som Amtsraadet — for Landkommunernes Vedkommende — efter sit Kendskab til de lokale Forhold er gaaet med til at godkende til Opfyldelse af vedkommende Kommuners Pligt til kommunal Sygepleje af trængende Personer. Dette Beløb vil saaledes kunne komme til at ligge under de nævnte 50 Øre pr. Indbygger i Kommunen, men paa den anden Side vil der efter Forslaget aldrig kunne anmeldes